

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Csáki Ügyvédi Iroda ... által képviselt ... felperesnek a Salló Ügyvédi Iroda ... által képviselt ... alperes ellen taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezése iránt a Fővárosi Bíróságon 36.G.41.102/2007. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 2010. március 31-én kelt 13.Gf.40.070/2010/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla 13.Gf.40.070/2010/6. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 2.500 /Kettőezeröttszáz/ euró + ÁFA felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az alperes ügyvezetője a 2007. május 16-án kelt meghívóval 2007. május 31-én 10 órára, a társaság székhelyére, 11. pontban felsorolt napirenddel összehívta a perbeli taggyűlést.

E taggyűlésen a társaság mindkét tagja, - az 1232 szavazatot biztosító, 4 %-os mértékű üzletrésszel rendelkező felperes, illetve a 29.568 ezer szavazatot biztosító, 96 %-os mértékű üzletrész tulajdonosa, közjegyzői okiratba foglalt meghatalmazással ellátott képviselője útján - megjelent.

A jelenlévők egyhangúlag hozott határozattal döntöttek a többségi tulajdonos tag képviselőjének taggyűlési elnökké megválasztásáról, rendelkeztek továbbá a jegyzőkönyvvezető és a jegyzőkönyv hitelesítő személyéről is.

A taggyűlés elnökének javaslatára, a többségi tulajdonos tag igen, illetve a felperes ellenszavazata mellett taggyűlési határozat született a meghívóban feltüntetett napirendi pontok eredetitől eltérő sorrendben történő megtárgyalásáról.

A 10. napirendi pont helyett, 6. napirendi pontként került megvitatásra, és a felperes ellenszavazata mellett határozathozatalra a taggyűlés székhelyen kívüli, vagy elektronikus hírközlési eszközök közvetítésével való megtartásának lehetőségéről.

Az 1. napirendi pont helyett, 10. napirendi pontként tárgyalta, és a felperes ellenszavazata mellett elfogadott határozattal a tagok rendelkeztek a társasági szerződésnek a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény /a továbbiakban: 2006 évi Gt./ szerinti módosításáról.

Az 5. napirendi pont helyett, 11. napirendi pontként tárgyalta a jelenlévők, majd ismételten a felperes ellenszavazata mellett határozatot hoztak a többségi tulajdonos tagot képviselő személynek új ügyvezetővé választásáról, a felperes törvényes képviselőjének ügyvezetői megbízatásból való visszahívásáról.

A felperes a 2007. július 2-án előterjesztett, utóbb pontosított keresetében, a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény /a továbbiakban: 1997. évi Gt./ 47. §-ára hivatkozással a perbeli taggyűlésen hozott határozatok közül, a napirendi pontok felcseréléséről szóló, napirenden kívüli határozat, a 6., a 10. és a 11. napirendi pont alatt elfogadott határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy a támadott határozatok jogszabály

sértőek, mivel a perbeli taggyűlés összehívására az 1997. évi Gt. 153. § /2/ bekezdésének megsértésével - a taggyűlési meghívók elküldése és a taggyűlés napja között 15 nap nem telt el - került sor. Hivatkozott arra is, hogy az 1997. évi Gt. 18. § /3/ bekezdése értelmében az előzetesen közölt napirendi pontok sorrendjének megváltoztatásáról szóló határozati javaslat megtárgyalására kizárólag mindkét tag egyhangú hozzájárulása mellett kerülhetett volna sor. Ennek hiányában a többségi tulajdonos tag szavazatával elfogadott határozat ez okból is jogszabálysértő.

A felperes állította azt is, hogy a 11. napirendi pont alatt elfogadott határozat az 1997. évi Gt. 25. § /1/ bekezdésébe is ütközik. Az újonnan megválasztott ügyvezetőnek ugyanis, a megválasztása időpontjában, az alperessel azonos főtevékenységet folytató, egy Olaszországban működő másik gazdasági társaságban is volt vezető tisztségviselői megbízatása. A közhiteles cégnyilvántartás adatai szerint 2007. szeptember 20-ával került csak törlésre az ezt igazoló cégadat. A felperes hivatkozott arra is, hogy a többségi tulajdonos tagot képviselő személy ügyvezetővé választása miatt, a közreműködése mellett hozott határozatokat, az 1997. évi Gt. 151. § /1/ bekezdése értelmében is jogszabálysértőnek kell tekinteni. Az ügyvezetői megbízatás a megválasztás időpontjára visszamenőleges hatállyal létrejött, így a taggyűlésen a tagot az ügyvezető már nem képviselhette.

A felperes utóbb, 2009. november 13-án előterjesztett nyilatkozatával a 6. napirendi pont alatt hozott határozat tekintetében előadta azt is, hogy az jogszabálysértő amiatt is, mert elfogadására csak a társasági szerződésnek a 2006. évi Gt. szerinti módosítását követően kerülhetett volna sor.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Jogi álláspontját részletesen kifejtve vitatta, hogy a felperes által támadott taggyűlési határozatok jogszabályt, illetve az alperes társasági szerződését sértik.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte egyúttal az alperes 10.000 euró képviseleti munkadíjból álló perköltségének megtérítésére.

Határozatának indokolásában utalt arra, hogy a perbeli jogvita elbírálására az 1997. évi Gt. szabályait kellett alkalmazni. Rögzítette azt is, hogy az 1997. évi Gt. 47. § /3/ bekezdése alapján, a támadott határozatok meghozatalától számított 90 napos

jogvesztő határidő elteltét követően, a felperes által, 2009. november 13-án a 6. napirendi pont tekintetében hivatkozott jogszabálysértéssel érdemben nem foglalkozhatott. Utalt - eseti döntéseket is idézve - a jogértelmezését alátámasztó bírói joggyakorlatra.

Rámutatott arra, hogy az 1997. évi Gt. 153. § /4/ bekezdése szerint, nem volt akadálya a perbeli taggyűlésen történő határozathozatalnak. Azon ugyanis valamennyi tag megjelent, a taggyűlés megtartása ellen egyikük sem tiltakozott.

Az elsőfokú bíróság az 1997. évi Gt. 153. § /2/ bekezdése és a 18. § /3/ bekezdése alapján megállapította azt is, hogy a többségi tulajdonos tag szavazatával jogszabálysértés nélkül meghozható volt a határozat a meghirdetett napirendi pontok sorrendjének megváltoztatásáról. Hangsúlyozta: a taggyűlési meghívóban a tárgyalandó kérdéseket, és nem azok sorrendjét köteles feltüntetni az ügyvezető.

Az elsőfokú bíróság alaptalannak találta az új ügyvezető megválasztásáról szóló határozattal szembeni, az 1997. évi Gt. 25. § /1/ bekezdésére alapított hivatkozást is. Bizonyítási eljárás lefolytatását követően ugyanis megállapította, hogy az újonnan megválasztott ügyvezető külföldi gazdasági társaságban betöltött vezetői tisztségviselői megbízatása 2007. május 2-án, azonnali hatállyal megszűnt. A perbeli taggyűlés időpontjában ezért nem állt fenn vele szemben összeférhetetlenségi ok. Az elsőfokú bíróság egyetértett azzal az alperes által kifejtett jogi állásponttal, hogy az 1997. évi Gt. hatálya az 1. § /1/ bekezdésének értelmében, kizárólag a Magyarországon székhellyel rendelkező gazdasági társaságok szervezetére és működésére terjed ki. A külföldön betöltött ügyvezetői megbízatás fennállása esetén sem lett volna ezért megállapítható az összeférhetetlenségi ok.

Az 1997. évi Gt. 24. § /2/ bekezdésében írtakra tekintettel, miszerint a vezető tisztségviselői megbízatás az érintett elfogadó nyilatkozatával jön létre, alaptalannak tartotta az elsőfokú bíróság azt a felperesi hivatkozást is, hogy ügyvezetővé történt megválasztása miatt a többségi tulajdonos tagot az érintett személy a taggyűlésen nem képviselhette, szavazatával az 1997. évi Gt. 151. § /1/ bekezdése alapján érvényes határozathozatalra nem kerülhetett sor.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és 3.125 eruo perköltség megfizetésére kötelezte a felperest.

Egyetértett a megállapított tényállással, az arra alapított érdemi döntéssel is. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel kifejtette: alaptalannak tartotta a felperes arra való hivatkozását, miszerint tévedésből nem tiltakozott a szabálytalanul összehívott taggyűlés megtartása ellen. A másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy a felperesnek tisztában kellett lennie a meghívó keltének és a taggyűlés megtartásának napjával. Minden adat rendelkezésére állt ahhoz, hogy a tiltakozás jogával élhessen.

A másodfokú bíróság egyetértett abban is az elsőfokú bírósággal, hogy az 1997. évi Gt. 18. § /3/ bekezdése értelmében, a meghívóban nem szereplő kérdések napirendre tűzését köti a jogszabály a társaság valamennyi tagjának jelenlétében hozott egyhangú hozzájáruláshoz. A perbeli meghívóban feltüntetett napirendi pontok tárgyalásának felcserélését nem tartotta a határozatok meghozatalára nézve érdemi kihatásúnak. Az eredetitől eltérő sorrendben való megvitatásról szóló határozatot az elsőfokú bírósággal azonosan, nem találta jogszabálysértőnek.

A másodfokú bíróság szerint sem volt mód a felperes által, az 1997. évi Gt. 47. § /3/ bekezdésében előírt 90 napos jogvesztő határidőn túl, a 6. napirendi pont alatt hozott határozat tekintetében előterjesztett, a kereset alapjául szolgáló jogi indok érdemi elbírálására. Utalt arra, hogy a Pp. 121. § /1/ bekezdés c/ pontja szerint, a jogvesztő határidőn belül kellett volna a felperesnek az érvényesíteni kívánt jogot, az annak alapjául szolgáló tényeket és bizonyítékokat megjelölnie.

A másodfokú bíróság mindezzel szemben tévesnek tartotta azt az elsőfokú bírósági álláspontot, miszerint az 1997. évi Gt. 25. § /1/ bekezdésének összeférhetetlenségi szabályait az újonnan megválasztott ügyvezetőre nem kellett alkalmazni. Rámutatott arra, hogy az 1997. évi Gt. 5. § /1/ és /2/ bekezdése értelmében csak nemzetközi szerződés állapíthat meg a külföldiek gazdasági társaságban való részvételére az 1997. évi Gt.-től eltérő szabályokat, illetve külön törvény rendelkezhet a külföldiek részvételével működő gazdasági társaságra nézve különleges biztosítékokról, kedvezményekről. Miután olyan jogszabályi rendelkezés, illetve nemzetközi szerződés nincs, amely szerint a külföldi vezető tisztségviselőre az 1997. évi Gt. 25. § /1/ bekezdésében írt szabályok ne lennének irányadók, ezért a felperesnek az ügyvezető megválasztásáról szóló határozat tekintetében előterjesztett, az összeférhetetlenségre vonatkozó

hivatkozását érdemben kellett vizsgálni. A másodfokú bíróság utalt arra, hogy a felek által sem vitatottan, az újonnan megválasztott ügyvezetőnek a külföldi cégben fennálló vezetői tisztsége, lemondással, azonnali hatállyal megszűnt. A felperes által megjelölt összeférhetetlenségi ok ezért az ügyvezetővé választást nem akadályozta.

A másodfokú bíróság hangsúlyozta azt is, hogy kizárólag a külföldi cég tekintetében van annak jogi jelentősége, hogy a vezető tisztségviselőjére vonatkozó adatokat a cégnyilvántartásból mikor törölték.

A felperes a jogerős ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen, a taggyűlés napirendi pontjainak felcseréléséről szóló határozat tekintetében hozott jogerős ítéleti rendelkezés hatályon kívül helyezését, és a jogszabályoknak megfelelő új ítélet meghozatalával e részben a keresetének való helytadást kérte. Előadta, hogy a másodfokú bíróság határozata az 1997. évi Gt. 18. § /3/ bekezdését sérti. A napirendi pontok megtárgyalásának sorrendje ugyanis érdemi kérdés volt. Az ügyvezető megválasztásának 5. napirendi pont alatti megtárgyalását követően, az újonnan megválasztott ügyvezető a többségi szavazati joggal rendelkező tagot már a többi napirendi pont megtárgyalásánál nem képviselhetette volna, szavazatát a határozathozatalkor figyelmen kívül kellett volna hagyni.

A felperes másodlagosan a 6. napirendi ponttal kapcsolatos jogerős ítéleti döntés hatályon kívül helyezését, és a keresetének megfelelő határozat meghozatalát kérte. Előadta, hogy az 1997. évi Gt. 47. § /3/ bekezdése kizárólag a keresetlevél benyújtására vonatkozik. Vitatta, az 1997. évi Gt. 48. § /2/ bekezdésére, a Pp. 121. § /1/ bekezdésére, a Pp. 146. §-ára hivatkozással, hogy a határidőben előterjesztett kereseti kérelem - a támadott taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránti kereset - alátámasztásául előadott további jogi indokainak megvizsgálására az 1997. évi Gt. 47. § /3/ bekezdésében írt 90 napos jogvesztő határidőn túl nincs mód. Állította, ha a jogalkotó ilyen korlátot kívánt volna felállítani, arról - amint azt a tag kizárása iránti perre vonatkozóan megtette - rendelkezett volna.

Jogi álláspontjának alátámasztásául hivatkozott a közigazgatási perekben kialakult joggyakorlatra is, miszerint a perindítási határidőn belül előterjesztett keresetlevélben megjelölt kereseti kérelem keretei között nincs akadálya újabb jogszabálysértés vagy eljárási kifogás előterjesztésének. Állította azt is, hogy az elsőfokú bíróság által, az ítéletében hivatkozott eseti döntések más jogterületen születtek.

A felperes sérelmezte az alperes jogi képviselőjének megbízási szerződése alapján elszámolt és részére megítélt másodfokú perköltség összegét is.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban fenntartását kérte. Vitatta a felperes által állított jogszabálysértéseket. A felülvizsgálati eljárás költségeinek megtérítése végett becsatolta a 2.500 euró és ÁFA jogi képviseleti megbízási díját igazoló szerződést.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján. Megállapította, hogy a támadott határozat nem jogszabálysértő.

A felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az eredetileg meghirdetett napirendi sorrendtől a taggyűlés eltérhetett-e, a sorrend megváltoztatása kihatott-e a határozatok törvényességére.

A Legfelsőbb Bíróság egyetértett az eljárt bíróságok azon álláspontjával, hogy a napirendi pontok megtárgyalásának sorrendje ügyrendi kérdés. A jogvita elbírálására irányadó 1997. évi Gt. 152. § /1/ bekezdése értelmében ugyanis a taggyűlést - ha az 1997. évi Gt. vagy a társasági szerződés másként nem rendelkezik - az ügyvezető hívja össze. Az 1997. évi Gt. 153. § /2/ bekezdés kimondja, hogy a taggyűlésre a tagokat a napirend közlésével kell meghívni. A meghívók elküldése és a taggyűlés napja között legalább 15 napnak kell eltelnie. Az 1997. évi Gt.-nek nincs olyan előírása, miszerint az ügyvezető által - nem kizártnan esetlegesen - megállapított napirendi pontok sorrendje a taggyűlésre kötelező lenne. Az alperes társasági szerződése sem tartalmaz erre vonatkozóan előírást. A taggyűlés jogosult ezért maga felállítani a sorrendet akár kényszerűségből, akár - ahogy az a perbeli esetben is történt - egy jogszabálysértő állapot elkerülése érdekében. Ha ugyanis a perbeli határozatok meghozatala előtt a többségi szavazati joggal rendelkező tag képviselőjét ügyvezetővé megválasztják, a továbbiakban a taggyűlés a munkáját nem folytathatta volna. Az 1997. évi Gt. 151. § /1/ bekezdése értelmében ugyanis a tagot a taggyűlésen meghatalmazottként az érintett társaság ügyvezetője nem képviselheti.

A napirendi pontok tárgyalási sorrendjének kizárólag a meghozott határozatok tartalma szempontjából lehet jelentősége. Ilyen esetben sem a sorrend, hanem a határozat tartalma ütközhet jogszabályba,

vagy társasági szerződésbe. /Pl. előbb megválasztanak valakit a felügyelő bizottság tagjának, mint ahogy ügyvezetői tisztségéből felmentették volna/. Az 1997. évi Gt. 19. § /1/ bekezdése alapján ezért nem volt akadálya a napirendi pontok felcseréléséről, egyszerű szótöbbséggel elfogadott határozat meghozatalának.

A felperes állításával ellentétben a napirendi pontok felcseréléséről szóló határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetet elutasító jogerős döntés, a kifejtettek szerint az 1997. évi Gt. 18. § /3/ bekezdését nem sérti.

A Legfelsőbb Bíróság úgy ítélte meg, hogy a 6. napirendi pont alatt hozott határozat hatályon kívül helyezése iránti kereset elutasítása miatt is alaptalanul hivatkozott a felperes az 1997. évi Gt. 47. § /3/ bekezdésének, 48. § /2/ bekezdésének, illetve a Pp. 121. § /1/ bekezdésének és 146. §-ának a megsértésére. A felperes az elsőfokú bíróság felhívására pontosított - 5. sorszám alatt becsatolt - kereseti kérelmében a taggyűlési határozatok jogszabálysértését elsősorban a taggyűlés nem szabályszerű összehívására alapítva jelölte meg. Az egyes határozatok közül a napirendi pontok felcserélése tárgyában hozott számozás nélküli határozatot, valamint a napirend felcserélése miatt a 6., a 10. és a 11. napirendi pont alatt hozott határozatokat is támadta. A 11. napirendi pont alatt elfogadott határozat tekintetében hatályon kívül helyezési okként hivatkozott az ügyvezetővé választást akadályozó összeférhetetlenségre is.

A 2007. december 13-án megtartott tárgyaláson változatlanul fenntartotta a megelőzően ismertetett keresetét. Csak a 2009. november 13-i tárgyaláson hivatkozott arra, hogy a 6. napirendi pont alatt hozott határozat jogszabálysértő amiatt is, mert a 2006. évi Gt. szerinti társasági szerződés módosítás előtt, a taggyűlés székhelyen kívüli vagy elektronikus úton történő megtartására vonatkozó határozathozatalra nem kerülhetett volna sor.

A Legfelsőbb Bíróság egyetértett az eljáró bíróságokkal abban, hogy az 1997. évi Gt. 47. § /3/ bekezdése nem teszi lehetővé a kérelem előterjesztését korlátozó jogvesztő határidő elteltét követően, az eredetitől eltérő, vagy azt kiegészítő más érvénytelenségi okra való hivatkozást. Egy határozat jogszabálysértésének megállapítása alapjául több körülményre is hivatkozhat a keresetet előterjesztő fél. Azokat ismernie kell, és az adott határidőn belül el kell döntenie, hogy melyik okra alapítva kíván igényt érvényesíteni. Az említett 1997. évi Gt. 47. § /3/ bekezdése, mint anyagi jogszabály a taggyűlési határozat jogvesztő határidőn túli megtámadásának kizártságára vonatkozó előírásával, -speciális

rendelkezésként- a Pp-nek a keresetváltoztatásra irányadó 146. § /1/ bekezdésének alkalmazását nem teszi lehetővé.

A Legfelsőbb Bíróság utal arra, hogy a kifejtett jogi álláspont nem ellentétes a felperes által hivatkozott, a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 34. számú állásfoglalásával. Az ugyanis azt tartalmazza, hogy a bíróságnak a keresetlevélben megjelölt jogszabálysértés körében kell vizsgálnia. Ha a keresettel támadott határozatot a keresetlevélben megjelölttől eltérő okból találja jogszabálysértőnek, arra döntést nem alapíthat. A bíróságnak ugyanis a közigazgatási határozat felülvizsgálata során is a kereseti kérelemhez kötöttségre tekintettel kell lennie.

A Legfelsőbb Bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. /VIII.22./ IM rendelet /a továbbiakban: IM rendelet 2. § /1/ bekezdés a/ pontja, illetve /2/ bekezdése alapján az alperes jogi képviselőjének munkadíjából álló másodfokú perköltség megállapítása tekintetében sem észlelt jogszabálysértést. Az említett jogszabályok ugyanis azt tartalmazzák, hogy a bíróság a fél és képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj alapján állapítja meg az eljárási képviselettel felmerült költséget. Annak eltúlzottsága esetén kerülhet sor az indokoltnak tartott mértékre való leszállításra. A felperes által az elsőfokú eljárás során becsatolt, a saját jogi képviselőjével kötött megbízási szerződésben foglaltakra is tekintettel, az alperes által igényelt és szintén megbízási szerződéssel igazolt, a másodfokú bíróság által megállapított perköltség összege nem eltúlzott.

Az eljárási szabályok megsértése nélkül hozott, jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet, mindezekre tekintettel, a Legfelsőbb Bíróság hatályában fenntartotta, a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján. A Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése, illetve az IM rendelet 3. § /1/ bekezdés a/ pontja értelmében rendelkezett egyúttal az alperes által igazolt jogi képviseleti munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költség megtérítéséről is.

Budapest, 2010. november 22.

Dr. Bodor Mária sk. a tanács elnöke

Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. előadó-bíró

Dr. Csőke Andrea sk. bíró

